

[Fiskeriministeren.]

delse i hvert enkelt tilfælde at eksportere til de nævnte lande.

Fiskeriministeriets eksportudvalg, hvori såvel fiskerne som fiskeeksportørerne og fiskeindustrien er repræsenteret, har behandlet spørgsmålet om og har enstemmigt anbefalet lovens forlængelse.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Ministeren for handel, industri og søfart

(*Lis Groes*): Jeg har herved den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om forlængelse af lov om erhvervsøkonomiske foranstaltninger, vareforsyning m. v.*

Loven blev senest forlænget ved lov af 31. marts 1954 og fik gyldighed til 15. december d. å. Når loven ikke i marts blev forlænget for 1 år, således som det ellers har været sædvane, skyldtes det, som de ærede medlemmer vil vide, at der i det folketingsudvalg, der var nedsat til lovforslagets behandling, blev ført en række drøftelser om betimeligheden af en ændring af loven på forskellige punkter. Resultatet af udvalgsforhandlingerne blev, at man kun forlængede loven til 15. december, idet jeg samtidig overfor udvalget gav tilsagn om at ville fremsætte forslag til en ny lov med henblik på afvikling af unødvendige restriktioner og bemyndigelser umiddelbart efter det nye folketingsårs begyndelse. På baggrund heraf har regeringen nøje overvejet spørgsmålet om en revision af loven. Regeringen er imidlertid nået til det resultat, at den udvikling, der i den seneste tid har fundet sted i vor valutasituation, ikke gør det nuværende tidspunkt egnet til at foretage en mere almindelig revision af loven, og forslaget går derfor ud på en uforandret videreførelse af loven i 1 år.

Lovens vigtigste anvendelsesområde er den kontrol med valutatransaktioner, som foregår gennem Danmarks Nationalbank, samt reguleringen af import og eksport. På det sidstnævnte felt er der jo ikke blot

tale om de bestemmelser, der er udfærdiget af handelsministeriet, men også om den i handelspolitisk henseende betydningsfulde regulering med hensyn til eksporten af landbrugsvarer. Hvad angår de beføjelser til interne reguleringer, som loven indeholder, har en vidtstrakt afvikling jo nu fundet sted, men tilbage er dog stadig nogle områder af overordentlig stor betydning. Jeg nævner her boligministeriets byggereguleringer, der vel netop i den foreliggende situation er af særlig vigtighed. Endvidere under handelsministeriet automobilordningen, der jo danner baggrunden for det lovforslag, som for nogle få dage siden var til drøftelse i dette høje ting.

Denne korte gennemgang af lovens vigtigste anvendelsesområder er vist tilstrækkelig til at vise, at loven ikke kan undværes under de forhold, der for tiden består.

Jeg skal iøvrigt ikke komme nærmere ind på den øjeblikkelige økonomiske situation, som jo for ganske nylig har været genstand for indgående drøftelse her i tinget, men blot nævne, at de udefra givne vilkår for vor samhandel ikke for tiden synes at give os særlige fordele. Mange råvarepriser ligger meget fast, hvilket også naturligt hænger sammen med bl. a. den højkonjunktur, der findes i en række lande. Vi har desværre ikke opnået tilsvarende prismæssige fordele for hovedparten af vore eksportvarer. Jeg kan i denne forbindelse ikke undlade at give udtryk for, at vore baconforhandlere prismæssigt har mødt en meget hård forhandlingsstilling fra de engelske myndigheders side, som ikke har givet os mulighed for de prisforbedringer på denne vare, som det engelske marked synes at betinge. Jeg nævner kun dette som et eksempel på, at vi ikke kan påregne, at forbedringer i vor situation skal komme til os udefra. Vi må bygge på vore egne anstrengelser, når vi skal gennemføre den opretning af valutasituationen, som alle ønsker. Vi må også i dette arbejde have det lovmæssige grundlag for vor virksomhed i orden. Hertil hører vareforsyningsloven, og jeg skal til-